

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 14 grudnia 2022 r. w sprawie T-126/20, Autoridad Portuaria de Bilbao/Komisja, wniesione w dniu 22 lutego 2023 r. przez Autoridad Portuaria de Bilbao

(Sprawa C-110/23 P)

(2023/C 173/29)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Autoridad Portuaria de Bilbao (przedstawiciele: D. Sarmiento Ramírez-Escudero i X. Codina García-Andrade, abogados)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku sądu z powodów wskazanych w trzech zarzutach i stwierdzenie, że wyrok jest obciążony błędem prawnym;
- Rozstrzygnięcie co do istoty sprawy, zgodnie z art. 61 statutu i art. 170 regulaminu postępowania, poprzez stwierdzenie, że żądanie stwierdzenia nieważności decyzji zaskarżonych do sądu, wniesione w pierwszej instancji przez Autoridad Portuaria de Bilbao, powinno zostać uwzględnione
- Obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez Autoridad Portuaria de Bilbao zarówno w postępowaniu w pierwszej instancji, jak i w niniejszym postępowaniu przed Trybunałem

Zarzuty i główne argumenty

Pierwszy zarzut odwołania:

Wyrok Sądu narusza art. 107 ust. 1 TFUE poprzez przyjęcie, że Komisja, stwierdzając, iż baskijskie zwolnienie z podatku stanowi korzyść, nie przeanalizowała tego zwolnienia jako złożonej całości.

Na poparcie zarzutu pierwszego wnoszący odwołanie podnosi, że rozumowanie, jakim kierował się Sąd, stwierdzając brak środka o złożonym charakterze, opiera się na czysto formalnych podstawach, które odbiegają od analizy merytorycznej wymaganej przez doktrynę ustanowioną przez Trybunał.

Drugi zarzut odwołania:

Wyrok narusza art. 107 TFUE, rozporządzenie 2015/1589⁽¹⁾ i orzecznictwo dokonujące ich wykładni w związku z art. 4 ust. 3 TUE, art. 296 TFUE i art. 41 Karty, poprzez uznanie, że Komisja nie jest zobowiązana do przeprowadzenia pełnej analizy dostępnych danych, jeżeli powszechnie wiadomo, że istnieje jeden beneficjent systemu pomocy.

Na poparcie zarzutu drugiego wnoszący odwołanie podnosi, że istnienie jednego beneficjenta baskijskiego zwolnienia z podatku (Autoridad Portuaria de Bilbao) jest faktem powszechnie znanym i wynikającym z hiszpańskiego porządku prawnego. W tym przypadku, nawet jeśli środek może być zakwalifikowany jako „program pomocowy” w rozumieniu rozporządzenia 2015/1589, Komisja musi przeprowadzić pełną analizę dostępnych danych. Wynika to z pierwotnego celu orzecznictwa, które pozwala Komisji nie przeprowadzać takiej analizy, interpretowanego w świetle art. 4 ust. 3 TUE, 296 TFUE i 41 Karty.

Trzeci zarzut odwołania:

Wyrok narusza art. 108 TFUE i rozporządzenie 2015/1589 rozpatrywane w świetle art. 4 ust. 3 TUE poprzez uznanie, że obowiązki Komisji w ramach procedury współpracy mają mniejszy zakres, niż w ramach procedury dochodzenia.

Na poparcie zarzutu trzeciego wnoszący odwołanie podnosi, że wyrok Sądu stwierdza bez żadnego uzasadnienia, że dane państwo członkowskie ma mniej gwarancji w ramach procedury współpracy w rozumieniu art. 21 rozporządzenia 2015/1589 niż w ramach procedury dochodzenia. Zarówno brzmienie art. 21–23 rozporządzenia 2015/1589, jak i ścisły związek między art. 108 TFUE – na którym opiera się przewidziana w rozporządzeniu 2015/1589 procedura współpracy – a zasadą lojalnej współpracy wyrażonej w art. 4 ust. 3 TUE prowadzą do wniosku, że Komisja miała obowiązek przeprowadzenia analizy informacji dostarczonych przez państwo członkowskie.

(¹) Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U., L 248, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litwa) w dniu 28 lutego 2023 r. – Virgilijus Valančius/Lietuvos Respublikos vyriausybė

(Sprawa C-119/23, Valančius)

(2023/C 173/30)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Virgilijus Valančius

Druga strona postępowania: Lietuvos Respublikos vyriausybė

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy z art. 254 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w związku z art. 19 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, który stanowi, że członkowie Sądu Unii Europejskiej są wybierani spośród osób „o niekwestionowanej niezależności i mogących zajmować wysokie stanowiska sądowe”, wynika wymóg, aby kandydat do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Unii Europejskiej był wybierany w państwie członkowskim Unii Europejskiej wyłącznie na podstawie kwalifikacji zawodowych?
- 2) Czy zgodna z wymogiem niekwestionowanej niezawisłości sędziego i innymi wymogami dla stanowiska sądowego określonymi w art. 254 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w związku z art. 19 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej jest praktyka krajowa, taka jak zaistniała w niniejszej sprawie, w ramach której w celu zapewnienia przejrzystości wyboru danego kandydata rząd państwa członkowskiego odpowiedzialny za zgłoszenie kandydata do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Unii Europejskiej powołuje do oceny kandydatów grupę niezależnych ekspertów, a grupa ta po przeprowadzeniu rozmów ze wszystkimi kandydatami sporządza ranking kandydatów na podstawie jasnych i obiektywnych kryteriów wyboru określonych z wyprzedzeniem i przedstawia rządowi kandydaturę osoby, która zajęła najwyższe miejsce w rankingu sporządzonym na podstawie kwalifikacji i kompetencji zawodowych, natomiast rząd proponuje powołanie na stanowisko sędziego Unii Europejskiej osobę inną niż osoba zajmująca pierwsze miejsce w tym rankingu, biorąc pod uwagę fakt, że sędzia, który mógł zostać powołany niezgodnie z prawem, mógłby wpływać na orzeczenia Sądu Unii Europejskiej?